

Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1137

29.12.2024 (135)

Η εκπαίδευση μιας κακής ιδιοφυΐας

από τον Gerhard Lauck

Μέρος 3

Σε ποιον πλανήτη βρίσκομαι;

Όταν ο κόσμος άρχισε να τρελαίνεται τη δεκαετία του 1960, έκανα στον εαυτό μου μια απλή ερώτηση: *Σε ποιον πλανήτη βρίσκομαι;*

Πολλοί άνθρωποι, συμπεριλαμβανομένων φίλων και συγγενών, έκαναν το ίδιο πράγμα εκείνες τις ημέρες.

Δεν εμπιστευόμουν τα κυρίαρχα κόμματα ή τις συμβατικές προσεγγίσεις. Αναζητώντας απαντήσεις, άρχισα να διαβάζω μια μεγάλη ποικιλία βιβλιογραφίας. Κάποια τα μισούσα. Κάποιες τις αγαπούσα. Ενώ ήμουν ακόμα στο γυμνάσιο, βρήκα τις απαντήσεις που ήθελα. Μέσα στα επόμενα χρόνια, προσηλυτίστηκα ακόμη και σε κάποιους συγγενείς. Διστάζω να το αποκαλέσω "νέα πίστη", γιατί πιστεύαμε στις ίδιες βασικές ιδέες για χρόνια χωρίς καν να το γνωρίζουμε. Τουλάχιστον όχι ονομαστικά. Δεν ήταν ούτε "θρησκεία" ούτε "ιδεολογία" με τη συμβατική έννοια. Ήταν μια "κοσμοθεωρία".

Αυτή η διαδικασία "μεταστροφής" ή "διαφώτισης" έχει ήδη περιγραφεί από άλλους ανθρώπους. Τόσο οι ηγέτες όσο και οι απλοί πολίτες. Δεν θα μπω στον κόπο να το ξανακάνω. Βασικά, είμαι διαχειριστής, οργανωτής, αναλυτής και στρατηγικός. Όχι συγγραφέας, θεωρητικός ή ιδεολόγος.

Παρ' όλα αυτά, θυμάμαι μια συζήτηση με τον George και τον Mark σχετικά με τα σχετικά πλεονεκτήματα του "υγιούς ενστίκτου" έναντι της "καλής λογικής", όταν πρόκειται για την επιλογή της βασικής πολιτικής φιλοσοφίας κάποιου. Το

συμπέρασμά μου: Και τα δύο είναι καλά. Αλλά ένας συνδυασμός και των δύο είναι ο καλύτερος.

Ο Mark βοήθησε στην επιλογή του ονόματος της εφημερίδας μας, *NS Kampftruf*. Ήταν περήφανος για το γεγονός ότι είχε περάσει μερικές εβδομάδες στην ίδια φυλακή με τον Χίτλερ! Είχε συλληφθεί επειδή είχε κολλήσει αυτοκόλλητα του NSDAP/ΑΟ.

Ο πατέρας μου & μέντορας "FW"

Τη δεκαετία του 1940, ο πατέρας μου αποφοίτησε από το κολέγιο με πτυχίο μηχανικού. Σύντομα προσλήφθηκε από μια μεγάλη κατασκευαστική εταιρεία. Τελικά απέκτησε ένα επιπλέον πτυχίο.

Κατά τη διάρκεια του πολέμου εργάστηκε πολλές ώρες. Η μαμά είπε ότι δεν τον έβλεπε σχεδόν ποτέ. Αλλά νομίζω ότι ίσως υπερέβαλε λίγο. Εξάλλου, έκανε μωρά κατά τη διάρκεια του πολέμου... Από την άλλη, ο πατέρας μου αστειεύτηκε ότι ο παππούς είχε ρωτήσει κάποτε τη γιαγιά γιατί τα μωρά σταμάτησαν αφού αγόρασε ψυγείο και ξεφορτώθηκε το ψυγείο.

Στη δεκαετία του 1950, η εταιρεία τον προήγαγε σε επικεφαλής της έρευνας μακράς εμβέλειας. Θυμάμαι να επισκέπτομαι το εργοστάσιό του όταν ήμουν παιδί. Η πρώτη μου εντύπωση ήταν η εξής: *Αγόρι μου, ο μπαμπάς έχει μια ΟΜΟΡΦΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ. Αναρωτιέμαι αν η μαμά το ξέρει αυτό!*

Μου έδειξε ένα από τα νέα προϊόντα που είχε βοηθήσει να αναπτυχθούν. Το προϊόν αυτό χρησιμοποιείται ευρέως ακόμη και σήμερα. Κάθε φορά που βλέπω ένα τέτοιο προϊόν, σκέφτομαι τον πατέρα μου.

Ο πατέρας μου αποδείχτηκε τόσο πολύτιμος για την εταιρεία που αποφάσισε να επενδύσει στην εξέλιξη των δεξιοτήτων του. Προσέλαβε μερικούς από τους κορυφαίους μαθηματικούς της χώρας για να τον διδάσκουν ατομικά. Οι γνώσεις του έφτασαν τελικά στο επίπεδο που ισοδυναμεί με διδακτορικό στα Μαθηματικά, παρόλο που δεν είχε επίσημο πτυχίο στα μαθηματικά.

Χρόνια αργότερα, ένας καθηγητής μαθηματικών στο λύκειο μας είπε να ρωτήσουμε τους γονείς μας πόσα μαθηματικά ήξεραν. Δικαίως ή αδίκως, το εξέλαβα αυτό ως κοροϊδία. Έτσι ζήτησα από τον πατέρα μου να είναι λεπτομερής. Εκείνος απαρίθμησε πάνω από είκοσι διαφορετικά είδη μαθηματικών που είχε μελετήσει. Ο καθηγητής μαθηματικών δεν είχε καν ακούσει για κάποια από αυτά!

Τη δεκαετία του 1960, ο FW αποφάσισε να ασχοληθεί με τη διδασκαλία. Είπε ότι τον είχε ανησυχήσει η φθίνουσα ποιότητα των φοιτητών μηχανικών της χώρας. Έτσι έγινε καθηγητής μηχανικής σε ένα κρατικό πανεπιστήμιο.

Φυσικά, αυτό σήμαινε *μεγάλη μείωση του μισθού*. Αλλά δεν φάνηκε να τον

πειράζει.

Όταν μετακομίσαμε στο νέο μας σπίτι στην άκρη της "πόλης", σοκαρίστηκα και απογοητεύτηκα. Το νέο μας σπίτι ήταν πολύ ταπεινό σε σύγκριση με το παλιό μας εξοχικό. Αλλά δεν είπα τίποτα.

Ο FW δημιούργησε και δίδαξε ένα πολύ ιδιαίτερο μάθημα. Σχεδιάστηκε για να δώσει στους φοιτητές του κάποια *πρακτική εμπειρία στη βιομηχανική μηχανική*.

Επισκεπτόμενος μικρές μεταποιητικές επιχειρήσεις στην περιοχή, τους έκανε μια προσφορά που δύσκολα μπορούσαν να αρνηθούν. *Άφήστε τους φοιτητές μου να ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΟΥΝ να λύσουν τα μηχανολογικά σας προβλήματα. Αν αποτύχουν, θα έρθω στο τέλος του εξαμήνου και θα τα λύσω ΔΩΡΕΑΝ!"*

Και αυτό ακριβώς έκανε!

Το αποτέλεσμα ήταν πολλοί ευτυχισμένοι επιχειρηματίες. Ορισμένοι έστειλαν εγκωμιαστικές επιστολές στο πανεπιστήμιο. Επιπλέον, ακόμη και χρόνια αργότερα, λάμβανε επιστολές από πρώην φοιτητές που εξέφραζαν την ευγνωμοσύνη τους. Ένας από αυτούς έγραψε ότι είχε μάθει περισσότερα σε αυτό το ένα μάθημα από ό,τι σε όλα τα άλλα μαθήματα μαζί.

Αυτό του έδωσε επίσης μια εικόνα της γενικής φύσης αυτών των επιχειρήσεων.

Συνήθως, αυτές οι εταιρείες ξεκινούν με δύο άτομα. Ο ένας είναι καλός στην τεχνολογία. Ο άλλος είναι καλός στις επιχειρήσεις. Καθώς η εταιρεία τους αναπτύσσεται, φτάνει τελικά σε ένα σημείο όπου χρειάζονται εξωτερική βοήθεια.

Τότε, ο πατέρας μου παρείχε τη *μηχανική βοήθεια*. Πολλά χρόνια αργότερα, εγώ παρείχα την *επιχειρηματική βοήθεια*.

Έκανε επίσης μια άλλη παρατήρηση:

Οι μηχανικοί και οι επιχειρηματίες δυσκολεύονται να επικοινωνήσουν μεταξύ τους. Μιλούν διαφορετικές γλώσσες. Επίσης, οι καλύτεροι φοιτητές μηχανικοί δεν είναι καλοί στο γράψιμο ή στη δημόσια ομιλία.

Χρόνια αργότερα παρατήρησα ότι οι τεχνικοί υπολογιστών και οι επιχειρηματίες έχουν συχνά το ίδιο πρόβλημα.

Ως εκ τούτου, παρότρυνε τους μαθητές του να ενταχθούν σε μια ομάδα που ονομαζόταν *Toastmasters*, η οποία προωθούσε την ικανότητα δημόσιας ομιλίας. Ο ίδιος έγινε μέλος.

Ο FW είχε τη φήμη ότι ήταν πολύ σκληρός, αλλά και πολύ δίκαιος.

Για παράδειγμα: Οι φοιτητές του έλαβαν οδηγίες να αναγνωρίζουν τα χαρτιά τους *μόνο με τον αριθμό κοινωνικής ασφάλισης*. Όχι με το όνομά τους. Δεν ήθελε να γνωρίζει την ταυτότητά τους κατά τη διάρκεια της βαθμολόγησης. Μόνο αργότερα, όταν ανέβασε τους βαθμούς, το έμαθε αυτό. Αυτός ήταν ο τρόπος του για να αποτρέψει οποιαδήποτε, έστω και ακούσια ή υποσυνείδητη, προκατάληψη.

Οι μαθητές του είχαν ένα ρητό για τα εβδομαδιαία κουίζ των δέκα ερωτήσεων:

Αν είστε καλός μαθητής, μπορείτε να απαντήσετε στις τρεις πρώτες ερωτήσεις. Αν

είσαι ιδιοφυΐα, μπορείς να βρεις τις επόμενες τρεις. Αλλά μόνο ο Θεός και ο καθηγητής FW ξέρουν τις απαντήσεις στις τέσσερις τελευταίες!

Όταν μου είπε ένα από αυτά τα "τελευταία τέσσερα", σύντομα κατάλαβα την απάντηση. Σε αντίθεση με τον πατέρα μου, δεν έχω καμία σχέση με τη μηχανική και την τεχνολογία. Κληρονόμησα όμως το αναλυτικό του μυαλό και την ικανότητα επίλυσης προβλημάτων. Παρά τους διαφορετικούς τομείς μας, σκεφτόμασταν πολύ παρόμοια. Ο FW σχολίαζε συχνά ότι εφαρμόζαμε τις ίδιες αρχές σε διαφορετικούς τομείς. Απλά τις ονομάζαμε με διαφορετικά ονόματα.

Οι καλύτεροι μαθητές του τον αγαπούσαν και οι χειρότεροι μαθητές του τον μισούσαν.

Ένας από τους μαθητές του ήταν κυριολεκτικά μια ιδιοφυΐα όσον αφορά τη μηχανική. Ο πατέρας μου του έκανε ιδιαίτερα μαθήματα. Δωρεάν. Χαμογελώντας, μου είπε: *Ήταν χαρά μου να τον διδάσκω. Το μυαλό του απορροφούσε τη γνώση σαν σφουγγάρι. Έμαθε περισσότερα μέσα σε μια εβδομάδα απ' ό,τι ο μέσος μαθητής σε έξι μήνες.*

Αργότερα ο FW εγκατέλειψε τη διδασκαλία και ίδρυσε τη δική του εταιρεία συμβούλων μηχανικών. Πήρα έναν εντυπωσιακό τίτλο στην εταιρεία, αλλά στην πραγματικότητα ήμουν απλώς μια φιγούρα.

Τα επόμενα χρόνια, ο FW απέκτησε άδεια μηχανικού σε όλο και περισσότερες πολιτείες. Όταν έδωσε εξετάσεις μηχανικού στην Πολιτεία της Νέας Υόρκης, ζήτησαν να δουν το πιστοποιητικό γέννησής του για να αποδείξουν ότι ήταν πολίτης των ΗΠΑ. *Η βαθμολογία του ήταν τόσο υψηλή που δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι είχε λάβει την εκπαίδευσή του στις ΗΠΑ!*

Αυτοκίνητα

Ο πατέρας μου είχε πάντα τουλάχιστον πέντε αυτοκίνητα. Αγόραζε μεγάλες παλιές Buicks, τα έφτιαχνε και τα οδηγούσε μέχρι να χαλάσει κάτι σημαντικό. Όπως η μηχανή ή το κιβώτιο ταχυτήτων. Τότε τα κανιβαλιζόταν για ανταλλακτικά. Ήταν τόσο σχολαστικός που οι έμποροι σκουπιδιών μερικές φορές ήθελαν να τους πληρώσει για να τα ρυμουλκήσουν. Όχι το αντίθετο.

Μια φορά πήρε 95 δολάρια από μια ασφαλιστική εταιρεία, επειδή ο άλλος είχε χτυπήσει τον προφυλακτήρα του. Το αυτοκίνητο είχε κοστίσει μόνο 100 δολάρια!

Όντας ο νεότερος και με τις λιγότερες ικανότητες, έπαιρνα τις βαρετές δουλειές. Όπως το γύρισμα ελαστικών ή το χτύπημα μπουζί. Ή απλά καθόμουν εκεί βαριεστημένα να του δίνω εργαλεία. Ίσως αυτός να είναι ένας από τους λόγους που δεν ανέπτυξα ποτέ ενδιαφέρον για τη μηχανική.

Μια φορά η κατσικά του γείτονα ήρθε να βοηθήσει. Αλλά είχε απώτερο σκοπό.

Στην κατσίκα άρεσε ο καπνός. Προσπάθησε να κλέψει το σακουλάκι με τον καπνό από την τσέπη του πατέρα μου, ενώ αυτός δούλευε κάτω από το αυτοκίνητο.

Μια φορά γυρίσαμε σπίτι και είδαμε έναν μακρύ ξύλινο στύλο δίπλα στην πίσω πόρτα. Η αδελφή μου εξήγησε ότι το χρειαζόταν για να διώξει την κατσίκα. Όταν βγήκε έξω για να φέρει τα ρούχα από τη γραμμή, προσπάθησε να την χτυπήσει!

Μια φορά έπεσα στα τέσσερα και συγκρούστηκα με μια κατσίκα. Μετά κοίταξα ψηλά. Η κατσίκα και εγώ κοιταχτήκαμε ο ένας τον άλλον για μια στιγμή. Μετά η κατσίκα γύρισε και έφυγε. Μέχρι σήμερα, δεν ξέρω αν ήταν το σκληρό μου κεφάλι ή το πρόσωπό μου που την έκανε να το κάνει αυτό.

Στην εφηβεία μου δεν είχα δικό μου αυτοκίνητο. Δεν το χρειαζόμουν.

Τα περισσότερα από τα αυτοκίνητα που μου οφείλονται στη ζωή μου κατασκευάστηκαν τη δεκαετία του 1970. Το φθηνότερο κόστιζε 500 δολάρια. Το πιο ακριβό κόστιζε 1.500 δολάρια. Το "χειρότερο" αυτοκίνητο που αγόρασα ποτέ κόστισε 700 δολάρια και μου κράτησε μόνο τρία χρόνια. Ανήκε σε έναν μαθητή λυκείου. Οι γονείς του του είχαν αγοράσει ένα καινούργιο αυτοκίνητο ως δώρο για την αποφοίτησή του. Τα δύο αγαπημένα μου αυτοκίνητα ήταν και τα δύο μια Buick Electra Limited του 1975. Το ένα κόστισε 895 δολάρια και κράτησε δέκα χρόνια. Ένας φίλος σχολίασε: *Αυτό δεν είναι αυτοκίνητο. Είναι αεροπλανοφόρο!*

Η πιο διασκεδαστική μου αγορά αυτοκινήτου είχε ως εξής. Ο πεθερός μου και εγώ πήγαμε μαζί, ενώ η γυναίκα μου έμεινε στο σπίτι. Διαπραγματευτήκαμε την αγορά με τον ιδιώτη ιδιοκτήτη σε τρεις γλώσσες. Όταν επιστρέψαμε στο σπίτι, η μόνη ερώτηση της γυναίκας μου ήταν: *Τι χρώμα είναι το αυτοκίνητο; Κανείς από τους δύο μας δεν θυμόταν το χρώμα του αυτοκινήτου που είχαμε αγοράσει μόλις μια ώρα νωρίτερα!* Αυτό την έκανε νευρική. Όταν όμως είδε το αυτοκίνητο, έμεινε αρκετά ευχαριστημένη.

Ένας συνάδελφος στη δουλειά είχε μια παρόμοια εμπειρία με τη σύζυγό του. Όταν τη ρώτησε τι είδους αυτοκίνητο ήθελε, εκείνη απάντησε: *μπλε!*

Τα επόμενα χρόνια, είχε περίπου δέκα μικροατυχήματα με την Buick Regal του 1975. Δύο σε μία και την ίδια μέρα! Τη δεύτερη φορά, συγκρούστηκε με ένα περιπολικό μπροστά από το αστυνομικό τμήμα. Ήμουν τόσο έξαλλος που αρνήθηκα να πάω να τη βοηθήσω. Αντ' αυτού το έκανε ο πατέρας της.

Ήμουν έφηβος επόπτης... ΔΕΝ είναι λυκάνθρωπος

Δούλευα σε ένα εργοστάσιο κάθε καλοκαίρι για να κερδίζω χρήματα για τα δίδακτρα και τα βιβλία. Ενώ ήμουν ακόμα έφηβος, πήρα προαγωγή σε μια χαμηλού επιπέδου θέση εποπτείας και είχα ένα επταμελές συνεργείο κάτω από τη

μύτη μου. Ήμουν ο νεότερος από όλους.

Πώς πήρα αυτή την προαγωγή;

Εδώ είναι η ιστορία.

Το εργοστάσιο μόλις είχε λανσάρει ένα νέο προϊόν. Αρχικά, η παραγωγή ήταν διασκορπισμένη σε διάφορα τμήματα. Καθένα από αυτά τα τμήματα έτεινε να βλέπει το νέο προϊόν ως αντιπερισπασμό από την πραγματική του εργασία. Το τμήμα που τους ανατέθηκε παραμερίστηκε στο περιθώριο.

Αυτή ήταν η τρίτη μου θητεία στο εργοστάσιο. Όταν αναφέρθηκα στον παλιό μου προϊστάμενο, με οδήγησε σε ένα άλλο τμήμα του εργοστασίου. Ήταν τόσο μακριά από το τμήμα του που δεν μπορούσαμε καν να το δούμε! Συνδέθηκα με δύο εργάτες που ήταν ήδη εκεί και συναρμολογούσαν εξαρτήματα.

Δεν ήταν κάτι προσωπικό. Παρ' όλα αυτά, είχα εξοριστεί. Μου είχε ανατεθεί να δουλέψω πάνω σ' αυτό το αναθεματισμένο νέο προϊόν. Εκτός οπτικού πεδίου.

Σπάνια μας έβλεπε. Ούτε όταν χρειαζόμασταν βοήθεια... Ούτε καν όταν παρακαλούσαμε για περισσότερα ανταλλακτικά, επειδή μας είχαν τελειώσει και η δουλειά είχε σταματήσει!

Μια μέρα ένας νεαρός μηχανικός, νέος στις διαδικασίες του εργοστασίου, προσφέρθηκε ευγενικά να μας βοηθήσει. Πήγε στην αποθήκη και έφερε μερικά ανταλλακτικά. Χωρίς να το πει σε κανέναν ή να κάνει τη γραφειοκρατία.

Έτσι, απευθυνθήκαμε σε αυτόν και στο μέλλον. Κάποιος από τα μπροστινά γραφεία ανακάλυψε τελικά τι έκανε. Τον έβγαλαν από τη μέση.

Συγκεκριμένα, ένας διευθυντής από το μπροστινό γραφείο περνούσε και μου έκανε μια ερώτηση. Απάντησα όσο καλύτερα μπορούσα. Αυτό συνέβη μερικές φορές.

Λίγες εβδομάδες αφότου ξεκίνησα, με πλησίασε και μου είπε ότι είχα πάρει προαγωγή. *Είσαι ο μόνος άνθρωπος που ξέρει στιδήποτε για το τι συμβαίνει εδώ πέρα!*

Αυτό με εξέπληξε. Φυσικά, χάρηκα.

Σύντομα η παραγωγή του εν λόγω προϊόντος ενοποιήθηκε σε μια περιοχή. Ένας ανώτερος προϊστάμενος διορίστηκε για τα τριάντα περίπου άτομα. Με στρατιωτικούς όρους, ήταν το ισοδύναμο ενός υπολοχαγού που διοικούσε μια διμοιρία και εγώ ήμουν ένας λοχίας που διοικούσε μια ομάδα.

Υπήρχε όμως ακόμα ένα μικρό προβληματάκι.

Τα προϊόντα δεν λειτούργησαν! Το ποσοστό απόρριψης ήταν περίπου 50%!

Κανείς δεν μπορούσε να καταλάβει γιατί. Σε απόγνωση, ο ίδιος διευθυντής γραφείου με ρώτησε τι σκέφτομαι.

Έκανα μια παρατήρηση και προσέφερα μια θεωρία. Έβαλε κάποιον να φέρει τον απαραίτητο εξοπλισμό για να το ελέγξει. (Εγώ δεν ήξερα πώς να τον χρησιμοποιήσω, αλλά εκείνος ήξερε.) Το μυστήριο λύθηκε. Το ποσοστό

απόρριψης μειώθηκε ριζικά. Προφανώς, είχαμε διορθώσει τουλάχιστον μέρος του προβλήματος.

Αλλά το ποσοστό απόρριψης ήταν ακόμα πολύ υψηλό. Ο διευθυντής και εγώ συζητήσαμε το πρόβλημα για λίγα λεπτά. Τότε σκέφτηκα μια άλλη θεωρία. Εκείνος πίστευε ότι ήταν λογική και ότι έπρεπε να την ελέγξουμε.

Έφερε έναν ακόμη πιο εξελιγμένο εξοπλισμό - αυτή τη φορά έπρεπε να φέρουμε έναν τεχνικό που είχε εκπαιδευτεί σε κολλέγιο και ήξερε πώς να τον χρησιμοποιεί - και δοκίμασε τη θεωρία μου. Η υποψία μου επιβεβαιώθηκε!

Οι τεχνικοί και ακόμη και οι πλήρεις μηχανικοί είχαν ιδρώσει αίμα για αυτό το πρόβλημα επί εβδομάδες. Τότε βρήκα τη λύση μέσα σε λίγα λεπτά.

Εκείνη την εποχή, το θεώρησα ως έναν συνδυασμό κοινής λογικής και καλής τύχης. Εκείνη τη στιγμή δεν μου πέρασε από το μυαλό ότι μπορεί να υπήρχε κάτι περισσότερο.

Από τότε, ο τεχνικός αυτός και ο εξοπλισμός του αποτελούσαν αναπόσπαστο μέρος της γραμμής παραγωγής. Έλεγε πάντα το "προβληματικό παιδί" για το αόρατο ελάττωμα πριν από τη συναρμολόγηση. Το ποσοστό ελαττωμάτων μειώθηκε σε ένα αποδεκτό ελάχιστο.

Ερώτηση: *Πώς μπόρεσε ένα δεκαεννιάχρονο παιδί - χωρίς καμία τεχνική κατάρτιση - να λύσει ένα ΤΕΧΝΙΚΟ πρόβλημα που κανείς άλλος δεν μπορούσε να καταλάβει;*

Απαντήστε: *Παρατηρητικότητα, ανάλυση και απλή, παλιομοδίτικη κοινή λογική!*

Το εργοστάσιο αυτό είχε ιδρυθεί από έναν άνθρωπο που ήταν ένας ιδιοφυής εφευρέτης. Είχε ξεκινήσει την επιχείρηση στο γκαράζ των γονιών του, ενώ ήταν ακόμα στο λύκειο!

Η ευφυΐα του στην εφεύρεση συγκρίνεται μόνο με την ηλιθιότητα των συγγενών του στο μέτωπο, σχολίασε ένας άλλος εργαζόμενος.

Δυστυχώς, όταν επέκτεινε το εργοστάσιο για την κατασκευή ενός νέου προϊόντος, υπερέβαλε τον εαυτό του. Όταν το προϊόν αυτό ξαφνικά έγινε παρωχημένο λόγω μιας άλλης τεχνολογικής προόδου, η εταιρεία χρεοκόπησε. Το εργοστάσιο έκλεισε. Οι εργαζόμενοι απολύθηκαν. Οι ντόπιοι τον καταράστηκαν. Και μετακόμισε από την πολιτεία.

Μέχρι τότε, είχα ήδη προχωρήσει σε άλλες ασχολίες.

Αρχίζω να γράφω

Ενώ ήμουν ακόμα έφηβος, τα πρώτα μου άρθρα (εκτός από ένα ποίημα σε μια σχολική έκδοση) άρχισαν να εμφανίζονται σε εκδόσεις μη κερδοσκοπικών οργανισμών.

Στην αρχή, ήμουν απλά συνδρομητής σε διάφορα περιοδικά τόσο στις ΗΠΑ όσο και στην Ευρώπη. Σε αυτά περιλαμβάνονταν τα *The Voice of the Federation*, *Der Deutsch-Amerikaner*, *Nation Europa*, *Mut Magazine*, *Deutsche Nachrichten*, *Deutsche Wochenzeitung*, *Deutsche National- und Soldatenzeitung* και άλλα.

Σύντομα όμως άρχισα να υποβάλλω επιστολές στον εκδότη και αργότερα άρθρα.

Ένα δοκίμιο που υπέβαλα σε έναν διαγωνισμό συγγραφής για νέους συγγραφείς πέρασε στα ημιτελικά. Δημοσιεύθηκε μαζί με όλους τους άλλους ημιφιναλίστες στο περιοδικό *Nation Europa* που το υποστήριζε.

Αυτό το περιοδικό ήταν πολύ "highbrow". Δημοσίευε άρθρα πολλών επιφανών ανθρώπων. Προφανώς, είχα κερδίσει κάποια προσοχή στους σωστούς κύκλους, διότι έλαβα επιστολές -και ακόμη και προσκλήσεις για επίσκεψη- από ορισμένους από αυτούς. Ορισμένες από αυτές προέρχονταν από συνταξιούχους ανώτερους κυβερνητικούς αξιωματούχους, ακαδημαϊκούς και ιδιαίτερα διακεκριμένους στρατιωτικούς.

Ενώ ήμουν ακόμα στην εφηβεία μου, κλήθηκα να μιλήσω σε ένα διεθνές συνέδριο στην Ευρώπη και το έκανα, στο πρώτο *Nationaleuropäischer Jugendkongress*. Πέρασα υπέροχα και γνώρισα πολλούς συναρπαστικούς ανθρώπους.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFWACHSUNGSLIGATION

Number 106 Ausgabe 1973 26. April 1947 (133)

Der Kampf geht weiter !

Nachdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in die unendliche Nacht hinweg geföhrt zu sein in der Volksmeinung. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Militärisch von Deutschland, Völkern, Vorfahren und Verfassungen haben nicht anerkannt, das Land der gesamten Welt unseren hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu überlassen.“

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin offenkundig Völker- und Kameradenmenschen und es schäme sie Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Der Kampf geht weiter, wir werden gewinnen, aber die Größe des biologischen Völkertum ist kein Maßstab für die Völkerverantwortung.

Das unerbittliche Jagen ist ein Abbild des Völkertums! - gegen alle unsere Völker! - zu begeben. Seine Mittel sind Ermordung, Überführung und Raubversteigerung.

Ob "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im Hauskampf, ob mit Propagandaarbeit, bewaffnet oder mit einem Schießwettbewerb, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottwald Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Ε/Σ Δελτίο Ειδήσεων
www.nsdapao.org
#1005 19.04.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Εμπρόσθια αναφορά
Συνέντευξη με τη Molly
Τρίτο μέρος

NSK: Τα τρέχοντα έργα σας είναι προφανώς φιλοσοφικά και σχετίζονται με την τέχνη.

Περπατάτε τις απόψεις σας σχετικά με τον αντίκτυπο αυτών των θεμάτων στην πολιτική.

Molly: Χίτλερ και ο Στρατός της Ανθρώπινης (www.painstakingscience.com/ truth.html) Έργο φέρει στις 21 σελίδες τέρμα, και έχει πολλά να πει για να είναι η μάχη του ΕΓ Παγκοσμίου Πολέμου είναι ένα απόλυτο νηροκομείο πληροφόρησης Αναζητήστε πληροφορίες για ένα πρόγραμμα και βρείτε άλλα δύο πρόγραμμα που πρέπει να ερευνηθούν, Λατρεία και λίγο σαν να είναι αρρομολόγος που ζητάει το θαύματο παρόμοιο. Ένα παρόμοιο που θα προσηγορεύσει να μην έρθει στο φως.

the **NEW ORDER**

Number 179 (133) Founded 1973 April 26, 2017 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, cultural dilution, and neo-racism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottwald Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Το NSDAP/AO είναι το μεγαλύτερο στον κόσμο Προμηθευτής εθνικοσοσιαλιστικής προπαγάνδας!

Έντυπα και διαδικτυακά περιοδικά σε πολλές γλώσσες

Εκατοντάδες βιβλία σε πολλές γλώσσες

Εκατοντάδες ιστοσελίδες σε πολλές γλώσσες

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!